

3. Qu'est-ce qu'on fait ce soir ?

PATRICIA: – Qu'est-ce que tu fais ce soir, Martin ? Nous, avec Anna, on voudrait sortir.

MARTIN: – Ce soir ? C'est peut-être même possible ! Je finis vers 18h. Où est-ce que vous pensez aller ?

ANNA: – Moi, j'aimerais bien aller au restaurant, profiter un peu de la bonne cuisine française ! Qu'est-ce que tu en penses, Martin ?

MARTIN: – J'aime bien manger mais il y a un concert génial de Florent Pagny ce soir ? Vous aimez Florent Pagny ?

ANNA: – Moi, pas spécialement. Je n'aime pas beaucoup le rock. Et toi, Patricia ?

PATRICIA: – Moi, je l'adore ! Mais ce n'est pas vraiment du rock. Il chante les grands airs de l'opéra et les chansons de Jacques Brel. Oh, je suis sûre que tu vas aimer ça !

MARTIN: – C'est vrai ! Et après on peut aller dîner ensemble. Je vais réserver une table dans un resto sympa ! Anna, comme c'est ta dernière soirée, c'est toi qui choisis ! Qu'est-ce que tu préfères comme cuisine ?

ANNA: – J'aime bien la cuisine provençale ! Tu pourrais trouver ça ?

MARTIN: – Pas de problème. On trouve tout à Paris, il faut juste savoir où chercher !

Tłumaczenie

Co robimy dziś wieczorem? P: Co robisz dziś wieczorem, Martin? My z Anną chciałybyśmy gdzieś iść (dosł. wyjść). **M:** Dziś wieczorem? To może być nawet możliwe. Kończę [pracę] około 18. Gdzie chcecie iść (dosł. Gdzie myślicie iść)? **A:** Ja chciałabym pójść do restauracji, nacieszyć się dobrą francuską kuchnią. Co o tym myślisz, Martin? **M:** Lubię dobrze zjeść, ale dziś wieczorem jest świetny koncert Florent Pagny. Lubicie Florent Pagny? **A:** Ja nieszczególnie. Nie przepadam za rockiem. A ty, Patricia? **P:** Ja go uwielbiam! Ale to niezupełnie rock. On śpiewa wielkie przeboje operowe i piosenki Jacquesa Brela. Och, jestem pewna, że będzie ci się podobało! **M:** To prawda! A potem możemy iść razem na kolację. Zarezerwuję stolik w jakiejś milej restauracji! Jaką lubisz (dosł. wolisz) kuchnię, Anna? To twój ostatni wieczór, więc ty wybierasz! **A:** Lubię kuchnię prowansalską. Mógłbyś znaleźć coś takiego (dosł. to)? **M:** Nie ma problemu. W Paryżu można znaleźć wszystko (dosł. znajduje się wszystko), trzeba tylko wiedzieć, gdzie szukać!

Słownictwo

ce soir – dziś wieczorem
vouloir – chcieć
sortir – wyjść, tu: spędzić
wieczór poza domem,
ze znajomymi
partir – wyjeżdżać
comme – tu: ponieważ, jako że
peut-être – (być) może
profiter de – korzystać
z (tu: nacieszyć się)
cuisine (f) – kuchnia
manger – jeść
il y a – jest, znajduje się
génial(e) – genialny, świetny
(potocznie)
pas spécialement –
niezbyt, niespecjalnie,
nieszczególnie
vraiment – naprawdę
chanter – śpiewać
grand air (m) – tu: przebój,
znana melodia
opéra (m) – opera
chanson (f) – piosenka
sûr(e) – pewny
c'est vrai – to prawda
après – później, potem
on peut – można, tu: możemy

même – nawet
finir – kończyć
vers – około
penser – myśleć, sądzić
j'aimerais bien – chciałbym
restaurant (m) – restauracja
(potocznie: *resto*)

dîner – jeść kolację
dîner (m) – kolacja
ensemble – razem
réserver une table
– zarezerwować stolik
sympathique – sympatyczny
(potocznie: *sympa*)
dernier(ère) – ostatni(a)
soirée (f) – wieczór
c'est toi qui chois
– ty wybierasz
provençal(e) – prowansalski,
z Prowansji
chercher – szukać
trouver – znaleźć
il faut – trzeba
juste – tylko
savoir – wiedzieć

Więcej słówek i zwrotów

Qu'est-ce qu'on fait ce soir ? – Co robimy dziś wieczorem?
Qu'est-ce que vous aimez comme films ? – Jakie lubicie filmy?
J'aimerais bien / Je voudrais ... – Chciał(a)bym...
J'aime bien le cinéma, mais je préfère le théâtre. – Lubię kino,
ale wolę teatr.
J'adore la cuisine italienne. – Uwielbiam włoską kuchnię.
J'aime beaucoup le jazz. – Bardzo lubię jazz.
Je n'aime pas la musique classique. – Nie lubię muzyki klasycznej.
Je déteste les films d'action. – Nienawidzę filmów akcji.
Je ne supporte pas l'art contemporain. – Nie znoszę sztuki
współczesnej.
J'ai horreur des concerts de rock. – Nie cierpię koncertów
rockowych.

Jak to działa?

■ Odmiana czasowników regularnych II grupy

Czasowniki II grupy to prawie wszystkie czasowniki zakończone w bezokoliczniku na **-ir**. Przykłady czasowników II grupy: **finir** (kończyć), **choisir** (wybierać), **grossir** (utyć), **maigrir** (schudnąć). Oprócz charakterystycznych dla II grupy końcówek osobowych, w liczbie mnogiej, między tematem i końcówką, pojawia się cząstka **-iss**:

lp.	lm.
<i>je finis</i> [ʒəfini]	<i>nous fin-iss-ons</i> [nufinisõ]
<i>tu finis</i> [tufini]	<i>vous fin-iss-ez</i> [wufise]
<i>il/elle/on finit</i> [il/ɛl/õfini]	<i>ils/elles fin-iss-ent</i> [il/ɛlfinis]

Przykładem czasowników zakończonych na **-ir**, nie należących do II grupy są **partir** i **sortir**.

■ Odmiana czasowników nieregularnych **sortir** (wychodzić) i **partir** (wyjeżdżać)

lp.	lm.
<i>je sors</i> [ʒəsor]	<i>nous sortons</i> [nusortõ]
<i>tu sors</i> [tüsor]	<i>vous sortez</i> [wusorte]
<i>il/elle/on sort</i> [il/ɛl/õsor]	<i>ils/elles sortent</i> [il/ɛlsort]

Czasownik **partir** odmienia się według tego samego wzoru, co czasownik **sortir**.

■ Przeczenie czasowników

Formę przeczącą czasownika tworzymy poprzez umieszczenie formy osobowej między **ne ... pas**:

Je ne suis pas sûr. – Nie jestem pewien.

Jeśli czasownik zaczyna się od samogłoski, apostrofujemy **ne**:

Je n'aime pas les films d'horreur. – Nie lubię horrorów.

■ Czas przyszły bliski – futur proche

Futur proche jest czasem potocznie używanym w języku mówionym. Wyrażamy nim głównie czynności niezbyt oddalone w przyszłości. Po polsku wyrażamy to czasem dodając przysłówkę **zaraz**. **Futur proche** tworzymy przez dodanie bezokolicznika do odmienionej formy czasownika **aller**:

*Je **vais réserver** une table.* – (Zaraz) zarezerwuję stolik.
*On **va dîner** ensemble.* – Zjemy razem kolację.

■ Rodzajniki określone – articles définis

Oprócz rodzajników nieokreślonych (un, une, des) w języku francuskim istnieją również rodzajniki określone: **le** (dla rodzaju męskiego), **la** (dla rodzaju żeńskiego), **les** (dla obu rodzajów w liczbie mnogiej):

***le** cinéma européen, **la** cuisine française, **les** films d'action*

Jeśli rzeczownik w lp. zaczyna się od samogłoski lub **h'** apostrofujemy rodzajnik:

***L'**opéra (m), **l'**hôpital (m) – szpital, **l'**hôtel (m) – hotel*

Jedną z sytuacji wymagających użycia rodzajnika określonego jest wyrażanie naszych gustów, preferencji i upodobań przy pomocy czasowników takich jak: aimer, détester, préférer.

*J'aime bien **le** jazz mais je préfère **le** funk.* – Lubię jazz, ale wolę funk.

W połączeniu z przyimkiem **à** oznaczającym „w” lub „do” rodzajniki określone zachowują się w następujący sposób:

*à + la – **à la** cafétéria (f)*

*à + le – **au** restaurant, **au** cinéma (m)*

*à + l' – **à l'**opéra (m)*

*à + les – **aux** Puces (f.pl) (na targu staroci, na pchlim targu)*

■ Elle travaille **chez** Citroën

Gdy mowa o osobach, użyjemy przyimka **chez** – tłumaczonego „u” lub „do”, w zależności od kontekstu:

*Demain, je vais **chez** Béatrice.* (Jutro jadę **do** Béatrice.)
*J'habite **chez** mes parents.* (Mieszkam **u** rodziców.)

Przyimka **chez** używamy również mówiąc o firmach, których nazwy pochodzą od **nazwisk**:

*Elle travaille **chez** Peugeot.* (Pracuje w Peugeot.)

■ Potocznie...

W potocznym języku francuskim spotkamy wiele skróconych wersji wyrazów, np. **ciné** – **cinéma**, **professeur** – **prof**, **resto** – **restaurant**, **télé** – **télévision**, **sympa** – **sympathique**. Niektóre z nich na dobre zadomowiły się w innych językach, o czym już dziś nie każdy wie, jak choćby popularne **métro**, skrót od francuskiego **métropolitain**!